

Križ in petek.

Se nikdar nisem pomočil peresa za vas tako težko, kakor zdaj-le, otroci moji! Kako neki da nè?

Le pogledjte ga! Na lesenem križi leži razpét. Roké so mu prebóli z žreblji in nogé ravno takó. Trnjeva krona mu diči glavo in srce mu je sulica prerezala. Ves raztepén je, ran ima brez števila in sama kri mu pokriva život. In vender je pisano na deščici: „Jezus Nazarenski, kralj Judov.“

Torej kralj sam, in tak? In še več: Kralj nebeški, Sin božji, Gospod nebes in zemlje. Kar poznate ga, otroci! Vaš ljubi Jezus je, Vzveličar svetá. Zaradi grehov vseh ljudij na svetu je moral toliko trpeti. In ko bi ne bil, ne mogli bi

lostno je vse!
Večna luč v
svetilnici je
ugasnila,
sveče na
oltarjih ne
goré, razpela
so zagnjena
s črnimi
prtovi, maš-
niki so v
črnih oblačil-
lih, na stop-
nicah pred
oltarjem leže
in premiš-
ljujejo smrt
Vzveličar-
jevo — —

lo-
stno je vse!
Večna luč v
svetilnici je
ugasnila,
sveče na
oltarjih ne
goré, razpela
so zagnjena
s črnimi
prtovi, maš-
niki so v
črnih oblačil-
lih, na stop-
nicah pred
oltarjem leže
in premiš-
ljujejo smrt
Vzveličar-
jevo — —

Kar prime
mašnik v

roke sveto razpelo, zakrito s črnim prtom, odkriva je polagoma spominajoč, kako Jezusa slačijó, ter trikrat zapóje: „Glejte les križa, na katerem je viselo vzveličanje svetá,“ in pevci odpojó: „Pridite, častimo!“

Pokazavši ljudstvu sveto razpelo, znamenje našega vzveličanja, nese je na pripravljeni kraj pred oltarjem, s črnim prtom pogrnen, ter je položi tamkaj na črno blazinicó. To je spomin, da so Jezusovo telo položili v grob. Nato se mašnik vrne ter bližajoč se trikrat k sv. razpelu, poklekne in poljubi nogé križanemu Jezusu. Ravno tako čast izkazujejo svetemu križu pričujoči vérniki — — —

Zdaj pa, ljubo dete, poglej še jedenkrat „Vrtčevo“ podobo. Ali vidiš? vsa družina se je zbrala okolo sv. razpela na tleh v cerkvi. Ondù vidiš ljubo mamico, kako se drži za čelo ter objokuje bitko smrt Vzveličarjevo. Mnogo mnogo stvari se je spomnila, klečóč pred sv. razpelom. Poleg mamice vidiš pobožnega Tončka, ki kleči ter se mu smili ljubi Jezus, ki je pribit na križi. Saj je tudi zanj umrl,

da-si ga ni še nikoli razžalil v svojem življenji. Metka je pogledala mamico in vest jej pravi, da je ljubega Jezusa razžalila, ker je vže nekaterikrat razžalila svojo dobro mater. Uršika pa še čaka, da bi tudi ona pokleknila in poljubila rane Odrešenikove. Franek je tudi žalosten, saj mu je mati rekla, da je danes Bog umrl in Jerica je žalostna — in, ker so drugi žalostni, kdo bi jej zameril, da je tudi ona, ker je še majhena. Ko bode večja, vedela bode vže, zakaj je na ta dan vse takó žalostno. In tam zadaj kleči oče. Čakajoč zrè na Križanega, potlej tudi on pristopi ter položi v rane njegove svoje križe in križe svoje družine. Oj, ti križani Vzveličar, kam si ga vže vse peljal? Vse mu stopa pred oči — vse njegovo življenje in vmes nepretrgana ljubezen Odrešenikova.

Toda vsega tega vi še ne umejete, otroci ljubi! Molite pa lé in spodobno se véдите v cerkvi ter premišljujte trpečega in ljubečega Jezusa. Ko pride čas, razumeli bodete tudi vi vse to prav dobro. Samó to glejte, da se Jezusu ne zamerite. A če se greha bojite, ne bodete se mu zamerili in ljubil vas bode ter vzel k sebi v nebesa, kder sam zdaj prebiva.

B.

Velikonočna.

(Národná, malo popravljená.)

Vzveličar je iz groba šel,
Premagal smrt je in pekel,
Zató se veselimo,
Bogú se zahvalimo.

Če Jezus vstal ne bil bi res,
Oh, pogubljen bi svet bil ves.
Sedáj pa se radujmo
In sree povzdiguemo!

Takó ljudi je ljubil Bog,
Da sam otel jih je nadlóg.
Marija mati míla,
Bogá nam je rodila.

Sin Božji ljudstvo judovsko
Učil živeti čednostno.
Križ naložili težki
Mu Jadje nečloveški.

Na križu je pretrpel smrt
In Jožef ga zavil je v prt.
Marija v roke vzela,
Bridkosti omedlela.

Bil v skalnat grob je pokopán,
Na grob pa kamen mu deján.
A vstal v Velikinoči
Od smrti v svojej moči.

Oznanil angelj je ženám:
„Ne iščite ga v grobu tám!
Grob prazen je, poglejte,
Učencem to povejte!“

Kdo prvi videl Jezusa?
Oj duša srečna, blažena!
Marija Magdalena,
Spokorna, sveta žena.

Zakaj si v dvomih o Tomaž?
Premalo vere še imaš.
A Jezus ti dokaže,
Da Bog nikdar ne laže.

Marija, mati žalostna,
Pri Sinu povelčana.
Nam bodi tolažnica
V nebesih priprošnjica!

Zdaj Alelujo pojemo,
Odrešenika hvalimo,
Marijo, mater sveto,
Svetnikov srečno četo.

Radujmo se kristjanje zdáj,
Vsak k Bogu srce dviga naj.
Aleluja, Aleluja!
Aleluja, Aleluja!

Fr. Krek.

